

РЕШЕНИЕ

№ 4892

гр. София, 22.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 54 състав,
в публично заседание на 20.05.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Атанас Николов

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **1670** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл.268 от Данъчно-осигурителния и процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано по жалба на М. П. П. с ЕГН[ЕИК] от [населено място], срещу Решение № ПИ-31/02.02.2021г. на директора на ТД на НАП , постановено по жалба срещу Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. №С210022-022-0000262/12.01.21г. на публичен изпълнител при същата дирекция. С твърдения за незаконосъобразност се иска отмяна.

Страните в с.з. редовно призовани – за жалбоподателя не се явяв лично или представител, а за ответника се явява юрк. К., която оспорва жалбата изцяло, иска от съда да постановни отхвърлянето й.

От фактическа и правна страна.

С оспореното по делото решение са разгледани жалби вх. №1494-13-14/ 20.01.2021г., вх. №1394-13-16/20.01.2021 г. и вх. №1394-13-27/28.01.2021 г. по регистъра на ТД на НАП С., подадена от М. П. П., срещу Постановление за налагане на обезпечителни мерки (ПНОМ) с изх. №С210022-022-0000262/12.01.2021 г., издадено от Л. П. на длъжност главен публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С..

Срещу жалбоподателя е образувано ИД №22040031499/2004 г. Цитираното

изпълнително дело е образувано за дължима глоба по НП №120/14.01.2004 г. на Столична община, р-н С. и годишна декларация по ЗДДФЛ №2205И0018365/30.04.2014 г. за период 01.01.2013-31.12.2013.

Издадено е разпореждане за частично прекратяване на производството по принудително изпълнение на основание чл. 225 от ДОПК с №С160022-035-0301195/19.08.2016 г., с което е прекратено вземането по глоба, постановена с НП №120/14.01.2004 г. на Столична община, р-н С. поради изтекла абсолютна давност на основание чл. 225, ал. 1 , т. 7 във връзка с чл. 173, ал. 2 от ДОПК.

Заявление за погасяване е депозирано на 11.11.2020 г. с вх. №1494-13-319/ 11.11.2020 г. В резултат е издадено Разпореждане №0200022-137-0009074/12.11.2020 г. С разпореждането се прекратява поради изтекла погасителна давност събирането на вземания по ИД №22040031499/2004 г., а именно вземания по Данъчни декларации с №2214И0027556/27.04.2011, №220021003277507/30.04.2011, №220021003277507/30.04.2011, №220021003277507/30.04.2011, №2205И0018365/30.04.2014, подробно описани в Разпореждане №С200022-137-0009074/12.11.2020 г. Г. задължения се отписват на основание чл. 173 от ДОПК. С Разпореждане №С200022-137-0009074/12.11.2020 г. е отказано прекратяването поради изтекла погасителна давност събирането на вземане по данъчна декларация с №2205И0024401/28.04.2015 г. по ИД №22040031499/2004 г. Горещитираното Разпореждане за присъединяване с изх. №С200022-105-0112786/10.04.2020 г. е обжалвано с жалба с вх. №1494-13-320/1 1.11.2020 г., която е разгледана и оставена без уважение с решение №ПИ- 397/ 19.11.2020 г. на директора на ТД на НАП С..

На 11.01.2021 г. от жалбоподателя М. П. П. е входирано заявление с вх. №1494-13-6/11.0.2021 г. за погасяване по давност на задължение по Декларация по ЗДДФЛ №2205И0018365/30.04.2014 г. На 12.01.2021 г. е издадено Разпореждане с изх. №С210022-137-0000065/12.01.2021 г., в което е упоменато, че задължението по данъчна декларация по ЗДДФЛ №2205И00 18365/30.04.2014 г. е погасено по давност с Разпореждане №С200022-137-0009074/12.11.2020 г. С Разпореждане с изх. №С210022-137-0000065/12.01.2021 г. е констатирано, че публичното задължение по Данъчна декларация по ЗДДФЛ №2205И0031248/ 28.03.2016г. не се погасява по давност, тъй като срокът по чл. 171, ал. 1 от ДОПК не е изтекъл.

Към 12.01.2021 г. задълженията по ИД №22040031499/2004 г. не са погасени, поради което на 12.01.2021 г. е издадено Постановление за налагане на обезпечителни мерки (ПНОМ) с изх. №С210022-022-0000262/12.01.2021г., предмет на настоящото производство. С Постановление за налагане на обезпечителни мерки (ПНОМ) с изх. №С210022-022-0000262/12.01.2021г. е наложен заповор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми, предоставени за доверително управление, находящи се в [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] за сумата от 18635,92 лв. (осемнадесет хиляди шестстотин тридесет и пет лева и деветдесет и две стотинки), представляващи главница и лихва по установено и изискуемо публично задължение към 12.01.2021 г. На 15.01.2021 г. е получено потвърждение за наложен заповор от [фирма], на 19.01.2021 г. е изпратен отговор от [фирма].

Във връзка с издаденото Разпореждане за присъединяване № С200022-105-0112786/1004.2020г. на публичен изпълнител Л. П. при същата дирекция по изпълнително дело №22040031499/2004г. по писа на ТД на НАП С. и оспорването му по административен, респ. съдебен ред е посатновено решение по

адм. д. № 11839/20г. по описа на АССГ, влязло в сила, с което е отменено по жалба на М. П. П. с ЕГН[ЕИК] от [населено място], Решение № ПИ-397/19.11.2020г. на директора на ТД на НАП - С., и потвърденото с него Разпореждане за присъединяване № С200022-105-0112786/1004.2020г. на публичен изпълнител Л. П. при същата дирекция по изпълнително дело №22040031499/2004г. по писа на ТД на НАП С..

С уточнителна молба от 19.05.21г. жалбоподателя е представил и са приети като доказателства писмена справка от електронната страница на НАП от която е видно, че спрямо жалбоподателката П. няма данни за образувано изпълнително дело към 17.05.21г., а към 18.05.21г. е образувано ново изпълнително дело, за което няма данни жалбоподателката да е била уведомена към датата на приключване на съдебното дирене.

Изложеното мотивира съда да приеме, че оспореното в настоящото производство Постановление е издадено за обезпечаване на вземания по вече прекратено дело, поради което и с прекратяване на делото – факт, който не беше оспорен, са налице формални основания за неговата отмяна - предполага се съществуване на вземане, което да се обезпечи чрез съответния изпълнителен способ.

По отношение на искането за погасяване по давност - органът в решението си не е коментирал този въпрос, поради което и за пръв път пред съда не може да бъде изследван, поради което и следва да се върне за ново произнасяне в тази част.

Относно разноските.

При този изход на делото, съдът следва да разгледа искането за присъждане на разноски в полза на жалбоподателката, направено още с жалбата. Такива са за платена държавна такса 10 лв. и за адвокатско възнаграждение- 1400 лв. - договорено и платено съгласно договора за правна защита и съдействие. На основание чл.161, ал. 2 ДОПК, съдът като съобрази, че делото е с материален интерес - 20159,58лв. и минималните размери на адвокатските възнаграждения по чл.8, ал.1, т.3 Наредба №1/2004г. -- е в размер на 1135 лв., то договореното възнаграждение е в размер на 1400 лв., е прекомерно, тъй като съдебното производство по делото не се отличава със значителна фактическа или правна сложност, проведено е едно съдебно заседание. Предвид на това, съдът следва да присъди на жалбоподателката сумата от 1145 лв. за разноски по делото. Национална агенция за приходите чрез ТД на НАП – С..

С тези мотиви, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на М. П. П. с ЕГН[ЕИК] от [населено място], Решение № ПИ-31/02.02.2021г. на директора на ТД на НАП и **ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:** **ОТМЕНЯ** Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. №С210022-022-0000262/12.01.21г. на публичен изпълнител при ТД на НАП. **ВРЪЩА** преписката на директора на ТД на НАП за произнасяне във връзка с направеното от М. П. П. с ЕГН[ЕИК] възражение за давност.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите чрез ТД на НАП - С., да **ЗАПЛАТИ** на

М. П. П. с ЕГН 700115650 от [населено място], сумата от 1145 (хиляда сто четиридесет и пет) лева за разноси по делото.

Решението е окончателно.

Съдия: